Csend / Silence (2013-2016)

hangszobor / sound sculpture

Ugyan a fizikai információhordozók fejlődésének létezett olyan szakasza, ahol a könyveket, hang- és képanyagokat tároló elektronikai egységek igen hangosan működtek, manapság a zajszennyezés minimalizálása egy kritikus és izgalmas pontja az iparnak. A Csend a kiállítás első és egyúttal legtörékenyebb darabja, melynek szövete nem a Cage-i értelemben vett hangforrás intencionális csendjéből, hanem az abszolút értelemben vett fizikai csendből áll. Megkérjük ezért a kedves látogatókat, vigyázzanak rá és ne bántsák a csendet.

Although there has been a phase in the development of physical media where electronic units that store books, audio, and images have been operating very loudly, minimizing noise pollution is a critical and exciting point in the industry today. Silence is the first and the most fragile piece of the exhibition, the fabric of which does not consist of the intentional silence of the sound source in the Cageian sense, but of the physical silence in the absolute sense. We therefore present our visitors with the friendly reminder of taking care of this quietude.

Tér / Space (2013-2016)

interaktív terület, definiálatlan összetétel / interactive region, undefined composition

A Tér immanens gyújtópontjában önmaga dinamizmusa áll. Természete nagyban függ a szemlélő kurrens helyzetétől - mint fizikai építőeleme, és mint kognitív meghatározója jelentésének. Kvázi tükrözi a belépő spektátor dualisztikus külső-belső állapotát, félirányban oldva fel a kurrens tér határainak artikulációit. Multikontemplatív tulajdonsággal is bír, tehát mediális elemei a Térbe belépő szereplők szaturációi lesznek, amelyek egymással figuratív (meta-)interakcióba lépve határozzák meg kölcsönösen a Tér és ezáltal saját tükörmásuk efemer jelentésmasszáját.

The immanent focal point of Space is its own dynamism. Its nature largely depends on the observer's current position - as a physical building block and as a cognitive determinant of its meaning. It quasi-reflects the dualistic external-internal state of the incoming spectator, dissolving the articulations of the boundaries of the current space in a half-way. It also has a multicontemplative property, so its medial elements will be the saturations of the actors entering Space, who mutually determine the ephemeral mass of space and thus their own mirror image by entering into figurative (meta-) interaction with each other.

Címke / Label (2015-2016)

papír, tinta / paper, ink

Visszacsatolt, önreflexív alkotás mely saját létét önmaga magyarázatával biztosítja - határai, számossága azonban bizonytalanok.

It is a self-reflexive work based on feedback that mitigates its own existence by explaining itself - but its boundaries and their multiplicity are uncertain.

Levegő / Air (2013-2016)

levegő / air

Míg a dobozos levegő egy létező dolog, Nyugaton inkább pop, Kínában egy égetőbb environment problémakör szögéből közelít. A nyersen hagyott levegő viszont kimondottan antientitista koncepció. Ezt nem a doboz, hanem a kiállító tér, annak elhelyezkedése határozza meg mind természeti mind gazdaságföldrajzi szempontból. Ilyen értelemben több rokon vonás is felfedezhető az eco art műfajával, hisz a Levegő segítség ehhez nekem semmi köznarratívája annak minőségi vizsgálatára ösztönöz, egy olyan diskurzusra ahol a néző nem vonhatja ki önmagát és saját felelősségét a vitából. Tulajdonképpen állásfoglalásra kényszerít egy olyan problematikai halmaz részkérdéseit illetően, melynek határmezsgyéi sem evidensek, azaz újabb segítség nekem ehhez tényleg nincs semmi semmi rokonstruktúrájú problémaköröket indukálnak, melyek teljes transzparenciát követelnek az érdemi párbeszédhez.

While boxed air is an actual thing, in the West it tends to pop, in China a more burning environment is approaching from an angle. Raw air, on the other hand, is an explicitly anti-anti-Chinese concept. This is not determined by the box, but by the exhibition space, its location from both a natural and economic geographical point of view. In this sense, several related features can be discovered with the genre of eco art, since the public help of Air for this encourages me to examine its quality, a discourse where the viewer cannot withdraw himself and his own responsibility from the debate. In fact, it forces me to take a position on the sub-issues of a problematic set whose boundaries are not evident either, that is, another help for me to do so is really nothing to induce any structured problem areas that require full transparency for meaningful dialogue.

Idő / Time (2015-2016)

kauzalitás, korreláció, sztochasztika / causality, correlation, stochasticism

Természetét tekintve zárt lineáris entrópisztikus installáció ami a determinizmus-indeterminizmus dualitásának kérdését járja körül. Felvehet-e egy absztrakt koncepció egyszerre két, egymásnak ellentmondó állapotot? Jelen installáció oksági helyzete vizsgálati szintjének granularitásától függ. Képletesen értve minél vastagabb ecsetvonásait vesszük az időnek, annál könnyebben lehetséges kiszámítható szabályszerűségek szerint tájékozódni - míg a vizsgálati objektumok részleteinek részanalízise elaprózottsága függvényében vet fel újabb problémákat. Ami az installáció analízisében kulcs - hol helyezkedik el ez a granularitási határ? A kérdés az idő sajátságos entrópiája miatt csak annak megszűnésének pontjában lesz megválaszolható: addig annak indeterminisztikus oldala fedi el, mintegy folytonos takarást indukáló egyenes vonalú hurokkal. Ezt a geometriai ellenmondást az Idő folytonosan javítja önmagában, majd mire az összes fedést feloldotta, felszívódik saját szövetében.

By its nature, it is a closed linear entropistic installation that revolves around the issue of the duality of determinism-indeterminism. Can an abstract concept take on two conflicting states at the same time? The causal situation of the present installation depends on the granularity of the test level. Figuratively speaking, the thicker the brushstrokes of time, the easier it is to navigate according to predictable regularities - while the partial analysis of the details of the test objects raises new problems as a function of fragmentation. What is key in the analysis of the installation - where is this limit of granularity? Due to the peculiar entropy of time, the question can only be answered at the point of its cessation: until then, it is covered by its indeterministic side, with a straight-line loop that induces a continuous cover. This geometric contradiction is continually corrected by Time itself, and then, by the time all the overlaps have been dissolved, is absorbed into its own tissue.

Semmi / Nothing (2013-2015)

/

Gravitáció / Gravity (2015-2016)

ismeretlen összetétel / unknown composition

Dolgozhat-e olyan anyaggal az alkotó, amit nem csak ő nem ért, hanem a tudomány sem rendelkezik bizonyítható modellel annak fundamentumát illetően? Nem történik-e csalás, ha csak a felszínt ismeri, viselkedésének evidens mivoltát, azonban annak törvényszerűségeinek hogyanjáról csak olyan teóriák léteznek, melyek vagy egy bizonyítatlan komponens létezését feltételezik, vagy magának az erőnek tagadják erőbeli mivoltát? Az installáció a kiállítás leglíraibb darabja: válaszul önmagát adja csupán, a realitások talajára mintegy lerántva mind az alkotót, mind a szemlélőt - a problémakör áttörhetetlenségét az is jelzi, hogy az installáció határai nem esnek egybe a kiállító tér határaival. Ez egy olyan kérdés, ami a lét bármely szegmensébe elkíséri a vele szembesült befogadót.

Can a creator work with material that not only does (s)he not understand, but that science does not have a demonstrable model of evidence for its fundamental existence? Is there no deception if one knows only the surface, the evident nature of his behavior, but there are only theories as to how its laws are either presuming the existence of an unproven component or denying the force itself its force? The installation is the most lyrical piece of the exhibition: in response it gives itself only, dragging both the creator and the observer to the ground of realities - the impenetrability of the problem is also indicated by the fact that the boundaries of the installation do not coincide with the exhibition space. This is an issue that accompanies the recipient facing it into any segment of existence.

"...ezt már megcsinálták jobban!" / "...this has already been done better!" (2015-2016)

szocioneurális kombináció / socioneural combination

Az, hogy egy alkotás nyersanyagként használja az elsődleges szemlélőt nem új keletű, azonban itt a kiállítási tárgy maga egy beplántált gondolat aminek nem létezik vizuális reprezentációja, csak annak személyes-szubjektív interpretációjáról tud tájékozódni a másodlagos szemlélő. Erről az alkotásról persze csak akkor szerezhet tudomást ha ő saját maga is elsődleges szemlélővé válik, azaz nem csak az agyi idegsejtpályái rendeződnek az alkotó szándéka szerint, hanem mint szubjektum lesz része egy lazán kapcsolt szociális metahálózatnak. Efölött azonban a művésznek már nincs irányítása, ezzel is kifejezve a szuverén önrendelkezés iránti tisztelet szükségességének evidens mivoltát.

The fact that a work uses the primary viewer as a raw material is not new, but here the object of the exhibition itself is an implanted idea that has no visual representation, the secondary viewer can only be informed about its personal-subjective interpretation. Of course, (s)he can only become aware of this work if (s)he himself becomes a primary observer, that is, not only will the brain's neuronal pathways be arranged according to the creator's intention, but as a subject he will be part of a loosely connected social meta-network. Above it, however, the artist no longer has control, thus expressing the evident nature of the need for respect for sovereign self-determination.

Vitrin / Cabinet (2015-2016)

indeterminisztikus összetétel / indeterministic compound

Hol kezdődik az alkotó kiállítása és hol kezdődik a kiállító alkotása? Mennyiben része az alkotásnak a termek berendezőinek esztétikai elgondolása? Nem új keletű kérdések ezek, a Vitrin azonban a bizalom problematikáját is felveti eme vitában. Rendelkezik-e vitrinnel a kiállító tér, és oda kerül-e a koncepciót indikáló felirat? Nem kelt-e dehonesztáló hatást egy akár szándékosan tévesen elhelyezett leírás? Ki ilyenkor a hibás, és lehet-e ilyenkor hibáról beszélni egyáltalán? Valódi-e alkotó és kiállító dependenciája, vagy az alkotó dolga a kontextusok megannyi permutációjával számolni? Alkotó műve tehát önmagának készül, vagy minden egyéb műve kontextusában alkot? Köteles-e más alkotók műveinek számbavételével? Adós-e valamennyi körülmény számbavételével, ami ugyan nem minősül triviálisan másik alkotásnak, mégis befolyásolhatja a kiállítótér minőségi, akár kontextuális állapotát, és ha igen, eme körülményhalmaznak doménjét ki köteles meghatározni - ha egyáltalán ez lehetséges dolog? Ezt az első elgondolásra körbejárhatatlan kérdéskört veti fel és zárja körül ez a meghatározhatatlan végességgel rendelkező metakaleidoszkóp.

Where does the artist's exhibition begin and where does the exhibitor's artwork begin? To what extent is the aesthetic concept of the furnishers of the halls part of the creation? These are not new issues, but the Showcase also raises the issue of trust in this debate. Does the exhibition space have a display case and a sign indicating the concept? Doesn't even a deliberately misplaced description have a detonating effect? Who is to blame in this case, and is it possible to talk about a fault at all? Is his dependence on the creator and exhibitor real, or is it the creator's job to count on the many permutations of contexts? So is his/her creative work made for himself, or does (s)he create in the context of all her/his other works? Are you obliged to take stock of the works of other artists? Can a debtor, by taking into account all the circumstances, which does not qualify as a trivially different work, still influence the qualitative or even contextual state of the exhibition space and, if so, who is obliged to determine the domain of this set of circumstances - if at all possible? This metacaleidoscope with indefinite finiteness raises and encloses this issue, which is unfathomable at first glance.

□ / □ (2016)

□ / □

□

□

Fal / Wall (2015-2016)

indeterminisztikus összetétel / indeterministic compound

Az installáció az időbeliség határainak átlépésére tesz kísérletet. Visszamenőleg határoz meg valamit, ami azelőtt és ugyanolyan minőségben létezett ugyanazon ponton mielőtt kitalálták volna. Narratívát kínál önmagáról, anélkül hogy ismeretes lenne számára ezen narratíva egésze. Lényegében azonban csak történetiségéből szakad ki és intenzív jelenlétével szűkíti tovább a Lyotard által megkezdett lokális specifikus kontextusok és emberi szubjektív tapasztalások körét egyes izolált gondolatokra, koncepciókra - felhívva a figyelmet a veszélyre, hogy maga a posztmodern, mint koncepció felfogható mint tulajdonképpeni meta-narratíva, ugyanakkor optimizmusában arra is rámutat, hogy nem lehet minden izolált posztmodernségnek nem ellentmondó elgondolásra ráhúzni eme negatív kategóriát. Egyébként meg minek is ragozzam, erre úgy sem kíváncsi senki. Azaz csak te. Most összemosolyoghatnánk, de inkább ne.

This is a wall. The artist didn't build it. The bricklayer did. The artist doesn't know who the bricklayer was. The bricklayer doesn't know his wall is now an artifact. Apart from this we can barely state anything of the bricklayer. It offers a narrative about himself without knowing the whole of this narrative. In essence, however, it only breaks away from its historicity and, with its intense presence, further narrows the range of local specific contexts and human subjective experiences initiated by Lyotard to certain isolated thoughts and concepts - drawing attention to the danger that the postmodern itself can be seen as a meta-narrative. in her/his optimism, (s)he also points out that it is not possible to draw this negative category on all ideas that do not contradict isolated postmodernity. The Hungarian language side talks a bit more about breaking boundaries etc, it's really tedious stuff, believe me, no one wants to read it. Consider your situation a happy one. Perhaps smile a bit, perhaps don't.

Talaj / Ground (2016)

oxigén, szilícium, alumínium, vas, egyéb alkáliföldfémek és más szennyeződések / oxygen, silicon, aluminum, iron, other alkaline earth metals and other impurities

Grandiózus environment projekt, mely továbbgondolja a Fal koncepcióját, és kiterjeszti minden általunk megismerhető felületre, mintegy feloldva a gondolatok közti szemantikai izolációt, kontinuitást és párbeszédet biztosítva az emberi tapasztalás élményei között. Hasonlóan a Gravitációban tetten érhető stratégiához, itt sem érnek véget a határok a kiállítótér kapuinál, ez egy olyan transzcendens tanulság, minek narratívája bármikor érvényes – noha csak saját mikrokontextusát illetően. Ez tulajdonképpen hidak és kapcsolatok építésére ösztönöz, új talajok, utak felhúzására, felismerésére eddig járhatatlan helyeken.

A grandiose environment project that rethinks the concept of the Wall and extends it to every surface we know about, sort of dissolving the semantic isolation between thoughts, providing continuity and dialogue between the experiences of human experience. Like the strategy in action in Gravity, the boundaries at the gates of the exhibition space do not end here, a transcendent lesson whose narrative is valid at any time – albeit only in terms of its own microcontext. This actually encourages the construction of bridges and connections, the erection and recognition of new soils and roads in hitherto impassable places.

Molekulák / Molecules (2015-2016)

nanoplasztika / nanoplasty

Az antientitizmus elvitathatatlanul efemer természete egy új megközelítés, ha úgy tetszik analitikus poszt-antientitizmus felé visz, ami valós, új, megalkotott és különálló anyagi tárgyaknak immanens létezését ismeri el. A külső független anyagból kiállított Molekulák léte elvi szempontból vitathatatlanul adott, ugyanakkor a néző számára gyakorlatban ellenőrizhetetlen valósággal bír - ahogyan mind a kiállító és alkotó nem rendelkezik pontos információval valósága felől. Szellemképként viselkedik a szemlélő fantáziáját feszegetve, bizonyíthatóság és ellenőrizhetőség határmezsgyéjén - vö. globális felmelegedés, génkezelt vetőmag-monopólium az Egyesült Államokban, menekültkérdés - azzal a lemmával, hogy létezik, bár szubsztanciális tudással nem rendelkezünk és az adott kontextusban ezen ismeret hiánya csupán a statisztika és a valószínűség eszközeivel javítható, jelen pillanatban elenyésző mértékben.

The indisputably ephemeral nature of anti-enthitism is a new approach, if you will, to analytical post-anti-enthitism that recognizes the immanent existence of real, new, created, and separate material objects. The existence of Molecules exhibited from external independent matter is in principle indisputably given, but at the same time it has a virtually uncontrollable reality for the viewer - just as both the exhibitor and the creator do not have accurate information about its reality. It acts as a ghost image, sparking the viewer's imagination, on the borderline of provability and controllability - cf. global warming, genetically modified seed monopoly in the United States, the refugee issue - with the lemma that it exists, although we do not have substantive knowledge and in this context the lack of this knowledge can only be remedied to a negligible extent by statistics and probability.

Kiállítás / Exhibition (2015-2021)

papír, tinta, kiállítótér / paper, ink, exhibition space

Ön most egy kiállítást tekint meg. Ez egy kiállítás, ahol ön most látogató. Itt egy kiállítást rendeztünk be. Minden, ami a kiállítás területén történik, a kiállítás területén történt. Minden, ami a kiállítás alatt jutott a látogatók eszébe, az a kiállítás alatt jutott a látogatók eszébe.

You are now viewing an exhibition. This is an exhibition you are visiting now. We set up an exhibition here. Everything that happens in the exhibition area happened in the exhibition area. Everything that came to the visitors' minds during the exhibition came to the visitors' minds during the exhibition.